

[Erhard Jakobsen]

efter tidligere samtaler med hr. Christopher- sen ved at han også er opmærksom på. I det- te med de kommunale udgifter er der to pro- blemer. Der er det ene, som vi alle her er opmærksom på, nemlig at vi lægger nogle rammer, men der er sandelig også andet, nemlig at kommunalpolitikkerne ude i kom- munerne er ude for et enormt græsrods- pres, og adskillige partier har været med til at skubbe godt løs på det ved at sige: lad dem derude selv bestemme, osv.

Jeg mener, vi kommer til at diskutere i fremtiden, om det virkelig går an, at så me- get ligger til afgørelse helt ude i det aller- yderste led, for dér er man under et pres, hvor der ikke tages hensyn til landets økono- mi, men hvor der tages hensyn til stemmer i den lokale vælgerforening eller ved næste kommunalvalg, og så er det nu svært at styre tingene.

Bag de smil og den humor, der var før – og det var velkomment – ligger der et meget alvorligt problem, som jeg nok tror vi ved anden lejlighed skal tage op, og det synes jeg man lige skal have med ind i den i øvrigt fornøjelige debat, som fandt sted her.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil lige gøre hr. Erhard Jakobsen op- mærksom på, at retsforbundet ikke stemte for eller deltog i forliget om rentefradragsre- formen, det forlig, som altså faldt på gulvet. Vores ønske om at skabe ligestilling mellem ejere og lejere går i anden retning. Det har vi også stillet forslag om over for regeringen, men heller ikke dér ville man lytte til os.

Så vil jeg gerne pointere, at en løbende afgift på jordbesiddelse, som en statsgrund- skyld er, vil ramme både ejere og lejere. Det vil ikke være en særbyrde for parcelhusejere, men det vil ramme alle ligesom den moms- forhøjelse, som hr. Erhard Jakobsens parti har været så aktiv for at få gennemført. Der er bare den forskel, at mens en løbende af- gift på jordbesiddelser virker socialt retfær- dig, virker en momsforhøjelse så decideret asocialt, at man er nødt til at give dog en lille smule plaster på såret ved nogle sociale kompensationer.

Efter statsministerens svar til fru Ebba Strange er jeg ikke helt så bekymret over ud- sigten til, at regeringen totalt skulle have de- poneret sin handlefrihed hos hr. Erhard Ja-

kobsens parti, hos de kristelige og hos de radikale. Ikke helt så bekymret, for hvad sag- de statsministeren på regeringens vegne som svar på fru Ebba Strange spørgsmål, om det betød, at der ikke kunne gennemføres skatte- politik og boligpolitiske reformer osv. med andre flertal? Statsministeren svarede kort og godt: hovedlinjen i den økonomiske politik ligger fast; andet kan man ikke sige – andet kan statsministeren ikke sige. Det gør mig noget mere tryk for, at regeringen ved næste korsvej, til september, eller hvornår den kommer, nok måske er indstillet på at frigøre sig eller i hvert fald i 1981 er villig til at ge- nemføre noget med virkning fra 1. januar 1982 om ikke før, som der er mere fornuft i og mere ansvarlighed og mere social balance i end det, der nu gennemføres.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Vi har været igennem en debat, hvor vi har fået at vide først og fremmest af hr. Poul Schlüter og hr. Christophersen, at regerin- gens oplæg og den aftale, der nu er indgået mellem 4 partier, er for svag, for utilstrække- lig.

Vi ved, hvad der er indholdet i denne afta- le. Vi kender dens konsekvenser, de resulta- ter, der vil komme ud af den. Der er ikke så væsentlige ændringer i virkningerne i forhold til regeringens oplæg af 8. april, at det afgø- rende forrykker balancen på hovedposterne. Der er nogle ændringer i skatteafsnittet, i besparelsesafsnittet og i erhvervsfremmeaf- snittet, men de samlede virkninger forrykkes ikke væsentligt, og derfor kender vi nogen- lunde virkningerne af det oplæg og de for- slag, der nu gennemføres.

Desværre føres denne drøftelse, uden at vi over for dette har et egentligt alternativ, vi har mulighed for at vurdere, og jeg synes, det er ganske utilfredsstillende, at vi også på denne dag skulle have kritikken af vore for- slag, uden at vi har haft muligheden for hverken i dag eller ved tidligere lejligheder at vurdere, om det, som venstre og konservative ønsker, indeholder rimelige resultater.

Vi har ikke lagt skjul på, at det efter vor vurdering er sådan, at den konstruktion, som både venstre og de konservative arbejder med, fører til en i hvert fald i første omgang forværring af betalingsbalancen, fører til en forværring af statens budget og dermed en